

Szőnyegem a szövőszékről leveszem már; ujjong házunk.
 Barátnőim összehívom, ünneplőben vacsorázunk;
 Szőnyegemen Sztalin képét valamennyi nézi-nézi,
 Mosolyával örömünket megduplázza, megtetézi.
 Néz ránk, mint ki hozzánkfordul lágy beszéddel, széppel, jóval.
 S engem mintha a nevemen szólítana me'eg szóval.

Egész éjjel fut a tollam, leveletem néki írom,
 Ami eddig szívemben volt, sorakozzék a papíron.
 Mostan itt betűkbe róvom, amit a szőnyegbe szőttem:
 Hálás gondolatok gyöngye füzérezik föl előttem:

»Rokonom és apám, Sztalin, kedves ember, jó barátom,
 Amit szőttem s küldök néked, kis ajándék az, belátom.
 Azok közül vagyok én egy, kik szőnyeget szövögetnek,
 Szőnyeget a szovjeteknek, szőnyegét az új életnek.«

Belevarrom levélkémet szőnyegemnek szegélyébe,
 Szívem közepén fogant az, újú lelkem legmélyébe.
 Szállj, levélkém, hegyen-völgyön, síkságokon, folyókon át,
 Ahhoz, aki elsöpörte hazánkból a multak nyomát.
 Szívérványánál tarkább színű: Sztalin előtt szikrázz, szőnyeg!
 Mutasd neki a munkáját boldog földön szabad nőnek,
 Háromezer mérföldnyire röpjül levél, röpjül szőnyeg,
 Lássa Sztalin: Örményország új lányai miket szőnek!

Fordította Gábor Andor

PUSKIN:

EXEGI MONUMENTUM...

Im, ál! a mű: emlékem őrzi híven. Buja gyom
 Körülte nem vlrít — a nép tolongva jár.
 Dics oszlopok fölé fejem kevélyen fúrhatom,
 Az ég sugárba vonja már.

Tudom, a test silány, de túl a mord enyészeten,
 Líramba veszve, lelkem mindörökre él —
 Dicső a rangja míg egy költő lesz e végtelen
 Világon, s bong a költemény.

Megannyi tájad ejti majd nevem, határtalan
 Orosz hazám, s borongja lantom zengzetét
 A kalmük, pusztasarj, a finn, a tunguz, s általam
 Zokog a szlávok lelke szét.

A nép rajongva vall fiának: ajzott húromon
 Csak egy, a szent, a tiszta érzélem zenélt,
 Szabad zászlókat bontva ellened, bitang korom,
 Védtem az üldözött szegényt.

Múzsát csak égi hang sugallhat, ön törvény: konok.
 Ha hála zeng, ha sért a gúny: dalolj tovább!
 Közöny a vért, ha dics, ha rang, ha csöcselék locsog
 S fitymálnak undok ostobák.

PUSKIN:**K Ö L T Ő R E**

Ne törj babérra, híg a hangos érdem,
 Ha zeng a hála: röpkö pillanat,
 Az ostobák, ha bölcsek: ingatag
 Az oktatás — gáncs és gúny ne sértsen.

Magány a várad! Int, szabad-merészen
 Az elme útja fényekig ragad!
 Csiszold, a mű ragyogjon mint a nap.
 S maradj süket az úri taps kegyében.

Kegyetlen, önmagadra légy a mérce.
 Jutalmad is te oszd ki, hogyha jár
 S hazád hírét deríti rangja fénybe.

A csöcselék, ha trónod bontja bár,
 S oltárod érj únt szidalma, mocska —:
 Seбай, a láng kicsap a csillagokba!

Versek — Dudás Kálmán fordításai

A KOLHOZ RENDSZER EREJE

Irtó: Laptev Iván

A kolhoz rendszer megszervezése a Szovjetek egyik legfontosabb politikai és gazdasági intézkedése volt. A szocialista ipar mellett a kolhoz rendszer a szovjet háterszág törhetetlen erőde, egyik legfontosabb alapja azoknak a történelmi győzelmeknek, amelyeket a Szovjetek a Nagy Honvédelmi Házorúban arattak. A történelem folyamán először fordult elő, hogy a parasztság a saját országát, a saját szovjet hatalmát védte — azt az egyetlen hatalmat a világon, amely neki szabad, gazdag, kulturális életet biztosított. A szovjet parasztság az egész néppel együtt védte meg a Nagy Honvédelmi Házorúban azokat a nagy politikai és anyagi vívmányokat, amelyeket az Októberi szocialista forradalomnak és a kolhoz rendszernek köszönhet. Ebben a nagy harcban megvédte saját szabad munkáját, saját földjét és személyes jólétét. A szovjet parasztság »a Honvédelmi Házorú alatt megmutatta, hogy oly nagy mértékben tudatában van a nemzeti érdekeknek, ami eddig ismeretlen a falu történetében« (Sztalin).

I.

A német betolakodók ellen vívott Nagy Honvédelmi Házorú a mezőgazdaságot óriási és nehéz feladatok elé állította. A lakosságot és a Vörös Hadsereget elegendő mennyiségű élelmiszerral kellett ellátni, ugyanúgy az ipar egyre nagyobbodó szükségleteinek elegendőt tenni. A kiűrtett lakosság millióit kellett élelmeznie, valamint a felszabadított területek kirabolni és kiéhezett lakosságát. Ezen óriási feladatok megoldását az is megnehezítette, hogy a német hordáknak sikerült mezőgazdasági szempontból oly fontos területeket ideiglenesen megszállni, mint amilyenek Ukrajna, Don, Kubán, ahol a mezőgazdasági terület 71 millió hektárt tett ki, ahol 109 millió állatállomány volt és pedig 31 millió nagy szarvasmarha és 12 millió ló; ahol a cukorrépának több mint 85%-a termelt és a fő napraforgó ültetvények voltak. A megszállt területen sok szarvasmarha volt,